

UNION LIBERAL

SEMENARIO SARDARABAD

Fiel expresión del pensar Demócrata Liberal de las colectividades armenias de Sudamérica

BUENOS AIRES, AÑO VII N° 150

JUEVES 6 DE AGOSTO DE 1981

EL SR. ANTRANIG POLADIAN EN NUESTRA CASA

El Sr. Antranig Poladian, de la revista "Hooshar" de la Unión General Armenia de Beneficencia, y su esposa, Angel, visitaron la filial local de la Asociación Cultural Tekeyan, el pasado lunes 3 de agosto.

Los ilustres visitantes fueron recibidos por el director del semanario "SARDARABAD" Sr. Vahab Nahabetian; el presidente de la Asociación Cultural Tekeyan, Sr. Barkev Margarabetian; el presidente de la Regional Sudamericana de la Organización Demócrata Armenia, Sr. Haig Shantian y miembros del Consejo Directivo de la institución.

Después de recorrer las instalaciones, el Sr. Poladian y su esposa fueron agasajados con un refrigerio, especialmente preparado por las damas de la institución.

Durante la reunión, el Sr. Poladian tuvo elogiosas palabras para la Asociación Cultural Tekeyan y para el semanario "SARDARABAD"; destacó la importancia de la prensa, como educadora y resaltó el valor de la juventud, no sólo como forjadora del mañana, sino como artefacto del presente.

Entre otros conceptos, expresó: "Esta es mi casa; la casa de mi alma y de mis pensamientos".

"Vahan Tekeyan es nuestro padre espiritual y el máximo cantor del espíritu armenio del siglo XX". Y, haciendo suyas estas palabras del inmortal poeta, dijo: "El espíritu armenio no se ha ensuciado nunca, no se ha desgastado ni debilitado; por el contrario, se ha mostrado siempre dispuesto a la superación; hecho que queda demostrado, en esta circunstancia, porque esta casa, la Asociación Cultural Tekeyan y el periódico "SARDARABAD" son una rama del añoso árbol florecido del espíritu armenio."

"Hago votos para que esa rama crezca, se fortalezca, se desarrolle, establezca y asiente en la Argentina, pero sobre la base de un rico suelo armenio".

Refiriéndose a la juventud,

M. Koskiskian

el Sr. Poladian expresó: "Muchos creen que la juventud es nuestro futuro; por el contrario, la juventud es nuestro presente; una juventud culta, preparada y fuerte que sólo mirará al pasado para tomar ejemplo de las obras realizadas por sus antecesores, pero con los ideales y la vista puesta siempre en el futuro". "La juventud luchará para mantenerse; pero, su lucha no será por un ideal sino

para intercambiar opiniones acerca del modo de trabajo. No hay dudas acerca de los ideales y objetivos de la Asociación Cultural Tekeyan; todos sus miembros los conocen perfectamente y los tienen muy presentes".

Y, por último expresó: "Caminaremos contra la corriente, pues sólo el pez muerto va con la corriente. El pez vivo es el que va contra la corriente. Nosotros somos peces vivos."

M. Koskiskian

ANTRANIG POLADIAN EL ILUSTRE VISITANTE

El Sr. Antranig Poladian nació en Siria en 1929.

Realizó sus estudios en el Colegio Mesrobian de Alepo, en la Institución Educativa Melkonian, de la U.G.A.B. de Chipre y en la Universidad Americana de Beirut, de la cual egresó con el título de Dr. Honoris Causa en política e historia.

Desde 1957, es miembro activo de la Unión General Armenia de Beneficencia, en la cual se ha desempeñado como secretario ejecutivo. Además, ha sido director de la audición radial de la UGAB de Nueva York.

Desde hace más de veinte años, es el editor responsable de la revista "Hooshar", órgano oficial de la U.G.A.B.

Durante más de veinticinco años ha desarrollado una importante labor cultural e intelectual y se ha destacado como orador.

Ha visitado Europa, América del Sur y Medio Oriente.

Fue miembro del Consejo Central de la U.G.A.B. y presidente de los actos conmemorativos del centenario del nacimiento del poeta Avedik Isahaguian.

Entre los años 1971-1979 fue presidente de la Regional Norteamericana de la Asociación Cultural Tekeyan. Durante su ejercicio, la asociación tuvo uno de sus momentos más brillantes; se conmemoró el centenario del nacimiento del inmortal Vahan Tekeyan, en Ar-

menia y en toda la diáspora. Además, el Sr. Poladian presidió la peregrinación de más de cincuenta personas, que, con ese motivo, se realizó a Armenia y al Cairo.

El nombre del Sr. Poladian está íntimamente ligado a la edición de libros. A él se debe un sinnúmero de obras, realizadas en sistema offset, en Nueva York, Atenas, Los Angeles y Buenos Aires y extraordinarios avances en materia de impresión.

El primero de los periódicos armenios que utilizó un nuevo sistema de impresión fue el diario "Baikar".

Ha colaborado fervientemente en "Zartok", "Arev", "Haianianitiz Eguegetzi" y "Haianian Gochnag", entre otros. Entre los años 1954-1955 y 1969-1972 ha sido el editor responsable de "Kermanig" órgano de difusión de la Unión Patriótica Armenia de Marash.

El Sr. Poladian es autor de numerosas obras; entre ellas "Jrimian Hairig" en armenio e inglés e "Historia de los Arabguirtzi" de más de 1100 hojas. Ha editado una antología de escritores armenios de diez tomos, en Beirut, entre los años 1950-1954.

Actualmente, está abocado a la publicación de una obra de más de seis tomos, en las que recogerá trabajos del escritor Vahan Tekeyan, obra que se editará en el próximo mes de septiembre.

CONFERENCIA EN UGAB

El pasado lunes 3 de agosto, el Sr. Antranig Poladian disertó en la sede de la Unión General Armenia de Beneficencia, con motivo de cumplirse las Bodas de Diamante de la institución.

La reunión contó con la presencia de una numerosa concurrencia, entre los que se hallaban miembros de la prensa oral y escrita y representantes de diversas instituciones.

La presentación estuvo a cargo del secretario ejecutivo de la UGAB, Sr. Kevork Marashlian, quien hizo mención de la brillante trayectoria cultural e intelectual del Sr. Poladian.

A continuación, comenzó la disertación cuyo tema fue la historia de la UGAB a través de sus 75 años.

(cont. pag. 4)

1921

1981

60° ANIVERSARIO DE LA ORGANIZACION DEMOCRATA LIBERAL ARMENIA

Encuentros Internacionales de Música Contemporánea

Viernes 7 de agosto 20 hs.
Salón Dorado de la Alianza Francesa - Av. Córdoba 946. Presentación del pianista norteamericano SAHAN ARZRUNI. Estreno de George Crumb, Asdvadzadrian, Hovhannes, Talma.

Jueves 13 de agosto 18 hs.:
Cram - Ricordi - Cangallo 1558 - 1º Apertura del Taller de Composición a cargo del compositor Milko Kelemen, con los auspicios del Instituto Goethe. El curso se desarrollará hasta el 20 de agosto.

Martes 11 de agosto 18 hs.
Auditorio PROMUSICA - Florida 638 - Ciclo LOS MAESTROS. Recital a cargo de DELIA CASTRO, con obras de Juan José Castro.

Martes 18 de agosto 18 hs.
Auditorio PROMUSICA - Florida 638 - Recital a cargo del pianista italo argentino RENATO MAIOLI. Sonata de Ch. Ives. (estreno).

Viernes 21 de agosto 20 hs.:
Instituto Goethe - Corrientes 319 - Recital con obras de Milko Kelemen (Compositor germano-yugoslavo) - Actuación de solistas del GRUPO EIMC e invitados: Marga Grajer, Claudio Chaiquin, Alberto Devoto, Oscar Baquedano, Leo Mames, Guillermo Roura. Dirige: el compositor.

Martes 25 de agosto 18 hs.:
Auditorio PROMUSICA - Florida 638 - Segundo concierto del ciclo La música en la Argentina en los años 20.

Música de cámara culta en versión de ESTELA TELERMAN (piano) y Eduardo Loureir (Canto) Presentación: Carlos Suffern.

Jueves 27 de agosto 18 hs.:
Auditorio PROMUSICA - Florida 638- Actuación de la pianista platense María Daguerre Cereale. Obras de Saenz, V. Lobos, Milhaud y Fantasía Baética de M. de Falla

Viernes 28 de agosto 18 hs.:
Museo Nacional de Bellas Artes - Presentación del pianista Jean Paul Sevilla y del piano de cola Yamaha cedido por Instrumentos Musicales y Fundación Yamaha de Buenos Aires- Estrenos de Jean Papineau Coutoure, Denis Sching, y Steven Gellman y Seis Preludios de Debuss y Gaspard de la Nuit de Maurice Ravel.

SAHAN ARZRUNI

El próximo viernes 7 de agosto a las 20 hs. en el Salón dorado de la Alianza Francesa, Córdoba 946, Capital, hará su presentación el pianista norteamericano SAHAN ARZRUNI.

El señor Arzruni llega precedido de un gran prestigio dados, por ejemplo, por los nueve discos editados en los Estados Unidos así como las giras de conciertos que en 1979 y 1980 lo llevaron a tocar ante

Sahan Arzruni

la Reina de Dinamarca y la Familia Real Inglesa. Ha sido artista invitado en el espectacular titulado "Gala of Stars 1981" emitido por la National Educational Television.

En su actuación para la Fundación Encuentros Internacionales de Música Contemporánea abordará un programa integrado por los Obras: Makrokosmos II de George Crumb (primera audición).

Five Landscapes de Alan Hovhannes, también en primera audición, al cumplirse el 70º aniversario de su nacimiento.

Otras obras:
Tres obras de Louse Talma
Prologo y Motete de Levon Astvatsatrian.
La entrada es libre.

Actividad del Coro Surp Krikor Lusavorich

Con los auspicios de S.E. el obispo David Sahaguian, primado de la Iglesia Apostólica Armenia para la América del Sur, y organizado por el coro "Surp Krikor Lusavorich", el próximo 28 de agosto, en el salón "Carlos Garabedian", en Arenales 1631, Vicente López, se proyectará la película de ópera "Anoush", del inmortal poeta Hovannes Toumanian,

con música de Armen Dicranian, de cuyo natalicio se cumplen 100 años.

En esa ocasión, disertará el Rev. Padre Kissak Vartabed Mouradian. Además, se exhibirán las películas de las exequias de S.E. arzobispo Papken Abadian. Se escucharán la palabras póstumas de monseñor Abadian, dirigidas a la comunidad armenia de la República Oriental del

Uruguay, el día 24 de abril de 1978, y la homilía pronunciada por el obispo Hagop Vartanian de Marsella, en la Catedral San Gregorio el Iluminador, el día 28 de abril de 1978, ante el féretro del monseñor Abadian.

Una película con fragmentos de la misa solemne oficiada por S.E. obispo David Sahaguian, en la Iglesia San Jorge de Vicente López.

La película de la misa de requiem en el Cementerio Armenio de San Justo ante la tumba de monseñor Papken Abadian, presidida por el obispo David Sahaguian, y la colocación de una placa conmemorativa por la Unión Compatriótica de Armenios de Aintab.

Los cánticos estarán a cargo del Coro Surp Krikor Lusavorich.

CONFERENCIA DEL PROFESOR PAMBOOKIAN

El Dr. Prof. Hagop Pambookian, psicopedagogo, quien fuera especialmente invitado por la Unión General Armenia de Beneficencia, para dar una serie de conferencias en nuestra capital, disertó en la sede de la U.G.A.B., el pasado sábado 1º de agosto.

El tema de la charla fue la enseñanza-aprendizaje en la Madre Patria.

El Dr. Prof. Pambookian hizo referencia a las distintas etapas de la enseñanza armenia: desde la guardería hasta la universidad y aclaró que el niño y el joven armenio tienen 10 años de estudios obligatorios, desde los siete hasta los diecisiete años de edad. A partir de ese momento puede desarrollar estudios universitarios.

Todas estas experiencias fueron recogidas por el Dr. Prof. Pambookian durante su estadía de más de nueve meses en Armenia, a la que fue enviado por el gobierno estadounidense para dar conferencias y charlas y realizar trabajos de investigación.

La conferencia reunió a un gran número de docentes que ejercen la enseñanza del armenio en distintos colegios de nuestra colectividad.

Luego de la charla, hubo intercambio de opiniones y preguntas entre los asistentes y el disertante.

ANTRANIK POLADIAN EN NOR MARASH

En un marco de cálida fraternidad, el 1º de agosto, a las 20, la Unión Compatriótica Armenia de Marash se vio honrada por la visita del Sr. Antranig Poladian, director de los periódicos Kermanig de la Comisión Central, y Hoosharar, órgano de la UGAB.

El distinguido visitante concurre acompañado por el Dr. Hagop Pambookian y el regisseur Krikor Satamian.

La recepción, con la sencillez de las cosas íntimas y afectivas, transcurrió muy amablemente. Durante el intercambio que significó la conversación, hablaron las señoras de la Subcomisión de

Damas y los integrantes de la Comisión Directiva, quienes detallaron al señor Poladian las actividades que la institución desarrolla.

A su vez, el ilustre visitante dirigió, al término de la reunión, un mensaje de bienvenida y entusiasmo y participó en la noticia de la fundación de una nueva filial de Nor Marash en New Jersey, Estados Unidos.

La entrevista contó también con algunas palabras del Profesor Pambookian y con la desbordante y contagiosa alegría del director Satamian.

Los visitantes inscribieron sus pensamientos en el Libro de Oro de la Institución

VAHAN HOVIVIAN Su fallecimiento

Días pasados, falleció en esta capital el artista Vahan Hovivian, luego de una prolongada enfermedad. Vahan Hovivian nació en Estambul, y pasó gran parte de su vida en Egipto, donde tuvo una activa participación en la vida comu-

nitaria, tanto en la Asociación Cultural Tekeyan como en la Unión General Armenia de Beneficencia. Desde hace varias décadas, vive en Buenos Aires, donde continuó brindándose por la colectividad, cuando se lo necesitaba.

Acerca de su personalidad y su obra nos referiremos en breve. En nombre de la Asociación Cultural Tekeyan del Semanario "Sardarabad" queremos expresar nuestros pésames a las familias Hovivian y Marangozian con motivo de esta irreparable pérdida.

ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԵՑԻՔ
Մօտ Օրէն
Յակոբ Պարոնեանի
ՄԵԾԱՊԱՏԻԻ
ՄՈՒՐԱՅԿԱՆԵՐ
Կառակերպութեան Ներկայացման

*****
* GARYÉ *
* TU ROPITA INTERIOR *
*****

RIGAR'S
Camisería exclusiva

Unión General Armenia de Beneficencia
EN SU 75º ANIVERSARIO
LIGA DE JOVENES
PRIVILEGE COCKTAIL DANZANTE
Quintana 362
Capital
Domingo 16 de agosto
22 horas

LA IMPREVISIBILIDAD Y LOS CONTRATOS

Escribe el Dr. Bautista Kuyumdjian

A partir del año 1948, nuestra moneda comienza a perder su estabilidad, convirtiéndose la devaluación en un hecho constante en la realidad cotidiana; hasta llegar a tal deterioro en su poder adquisitivo que nuestro signo monetario fue calificado de envilecido en numerosos trabajos y estudios técnicos sobre la materia, como así también en muchos pronunciamientos judiciales.

Frente a esta situación, las partes intervinientes en la celebración de contratos civiles o comerciales de cumplimiento diferido como lo son, para citar los más frecuentes, los contratos de locación y los boletos de compra-venta de inmuebles, han debido buscar fórmulas que aseguran el equilibrio de las prestaciones manteniendo, a través del tiempo, el valor sustancial de las obligaciones dinerarias, más allá del aparente que resultaría del referirse a una moneda signada por la nota resultante de un incontenible proceso inflacionario.

Así se recurre habitualmente a una de dos opciones: establecer la obligación en pesos, pero ajustando sus guarismos o coeficientes resultantes de aplicar los informes producidos por el Instituto de Estadística y Censos de la Nación; o fijar el precio en monedas que aseguren la estabilidad de los valores, apelando, en la mayoría de los casos, al dólar estadounidense.

Tales cláusulas insertas en los contratos, como declaración de voluntad destinada a reglar los derechos y

obligaciones de las partes, son incuestionablemente válidas y de cumplimiento legal, proclamando el principio de la autonomía de la voluntad, establece expresamente que las convenciones hechas en los contratos forman, para las partes, una regla a la cual deben someterse como a la ley misma.

Este principio rector, no es de carácter absoluto; ya que si bien otorga derechos, cuyo titular está legitimado para exigir su cumplimiento, no es menos cierto que también la ley no ampara el ejercicio abusivo de los derechos, considerándose tal al que contrarie los fines que aquella tuvo en mira al reconocerlos, o al que exceda los límites impuestos por la buena fe, la moral, y las buenas costumbres.

Es así que los contratos deben celebrarse, interpretarse y ejecutarse de buena fe y de acuerdo con lo que verosímelmente las partes entendieron, o pudieron entender, obrando con cuidado y previsión.

Es decir que, podrá requerir la revisión de un contrato quien se considere lesionado por sus cláusulas o sus consecuencias si en la celebración del acto ha obrado con prudencia, y no podrá hacerlo, en cambio, si la apreciación errónea de los hechos proviene de una negligencia culpable, consistiendo la culpa en la omisión de aquellas diligencias que exigiere la naturaleza de la obligación y que correspondieren a las circunstancias de las personas, del tiempo y del lugar.

Es así que frente a la dispo-

sición genérica del art. 1197 del Código Civil, que consagra el principio de la autonomía de la voluntad y la validez de las obligaciones asumidas en los contratos, con los condicionamientos también genéricos antes señalados, el art. 1198, en su segundo apartado dispone además: que en los contratos bilaterales, si la prestación a cargo de una de las partes se tornara excesivamente onerosa, por acontecimientos extraordinarios e imprevisibles, la parte perjudicada podrá demandar la resolución o la recomposición del contrato. Así se consagra también en la ley la teoría de la imprevisión, y los jueces pueden intervenir para restablecer el equilibrio teniendo en cuenta las bases económicas consideradas por las partes al contratar. Esta norma convierte a la buena fe en el principio cardinal de las relaciones contractuales, y atiende al principio de justicia frente a situaciones excepcionales por cuya razón es de interpretación y aplicación restrictiva. Nadie duda de que la buena fe es el supuesto necesario de la contratación, y sin duda es contrario a la buena fe obligar a respetar el contrato cuando las circunstancias existentes al momento de celebrarlo se han alterado de tal grado que, de cumplirlo, una de las partes se beneficiará o perjudicará mucho más allá de lo que se tuvo en mira al contratar.

Así se ha resuelto, que pedida la vuelta de la equidad, por cualquiera de las partes, el juez es soberano en la repati-

ción equitativa del riesgo sobrevenido, teniendo en cuenta el equilibrio o ecuación originaria sin perjuicio del principio de congruencia y que el retorno a la equidad no signifique la inversión de los papeles, el castigo para el beneficiado y el remedio para el perjudicado, sino el retorno en lo posible al contrato y a las razonables expectativas tenidas en mira al contratar.

Se enfrentan y contraponen así, dos principios jurídicos de relevante jerarquía: el valor seguridad jurídica, como exigencia imperiosa de la estabilidad de las relaciones patrimoniales, y el resguardo de la propiedad privada frente al valor justicia.

En estos días la cuestión aparentemente académica cobra gran actualidad y concita el interés general y la preocupación de personas de todo nivel, empresarios, juristas y magistrados, convirtiéndose en un problema de gravitación nacional al producirse las abruptas devaluaciones que tuvieron lugar a partir del 2 de febrero de 1981 importando en un breve periodo de 5 meses una devaluación aproximada del 250 por ciento.

La cuestión consiste en determinar si las devaluaciones producidas a partir del 2 de febrero constituyen acontecimientos extraordinarios e imprevisibles que hacen viable la aplicación de los mecanismos previstos por el art. 1198 del Código Civil para restablecer el equilibrio,

entre los derechos y las obligaciones emergentes de los contratos que se cuestiona ya que cabe preguntarse si la obra con cuidado y previsión que quien contrata sobre bases sociales fundadas en normas y directivas públicas, interpretativas de las normas vigentes y de planificaciones formuladas por el Estado nacional por intermedio de funcionarios de máxima jerarquía y responsabilidad, legitimados para hacerlo, como lo son el Presidente de la República y el Ministro de Economía de la Nación; no obstante proclamarse desde diversos y a la vez responsables ámbitos quehacer empresario el estallido de excesiva subvaluación del dólar o; lo que es lo mismo, sobrevaluación a su respecto del signo monetario argentino reclamándose como inoperativo de las leyes económicas la razonable y urgente convergencia o adecuación

La síntesis conceptual de lo expuesto puede expresarse supeditado a las circunstancias específicas de cada caso en particular, que pueden conducir a soluciones distintas que las -determinaciones devaluatorias tomadas por el Estado Nacional en el período Febrero-Junio de 1981 obrando en forma extraordinaria e imprevisible las bases negativas de los contratos de ejecución diferida, celebrados antes de esas fechas, haciendo aplicable el remedio preventivo que prevee expresamente el art. 1198 del Código Civil.- Buenos Aires, Julio de 1981

CONFERENCIA EN UGAB (viene de pag. 1.)

El Sr. Poladian expresó, entre otros conceptos: "Hablar de UGAB significa hablar de todo el pueblo armenio, pues, a lo largo de sus 75 años de vida, no hay familia armenia a la que no haya brindado sus ideales de fe, grandeza y esperanza y su ayuda".

"La UGAB se ocupó de huérfanos y viudas; los fortificó, moral y espiritualmente; dio luz y esperanza a sus mentes y a sus cuerpos, con la profunda fe de que el pueblo armenio reviviría y resurgiría con nuevos bríos, para formar centros culturales y educativos en la diáspora, como los que tenemos hoy."

"Creyó en el resurgimiento de la Madre Patria, a pesar de las condiciones en que se encontraba; creyó en una Armenia que hoy es nuestro orgullo y nuestro tesoro".

"Ese ha sido nuestro pasado y es nuestro presente. Nuestro futuro será aún mejor; seremos muchos más y más fuertes. Esta es la mentalidad de la Unión General Armenia de Beneficencia y la fe que la mueve".

Con respecto a la creación de la UGAB, en 1906, dijo: "Las instituciones surgen como consecuencia de la necesidad; la creación de esta institución

fue un hecho necesario a comienzos del siglo XX. Boghos Nubar y un grupo de hombres, movidos por el sentimiento de ayuda al prójimo, se reunieron en 1906, con el único objetivo de fundar una asociación cuyo máximo objetivo era la preservación del pueblo armenio, la cura espiritual y material de los necesitados, la provisión de los elementos necesarios para su supervivencia".

Una vez creada por esos hombres, en El Cairo, la UGAB fue reconocida, en seguida, por el gobierno egipcio y nuestro Catolicós del momento, S.S. Jrimian Hairig, quien en una carta bula enviada en junio de 1906, felicitó la formación de la institución.

"A lo largo de su historia, muchos intelectuales, hombres públicos y eclesiásticos apoyaron la obra de la institución que adoptó los lemas "Somos hermanos" y "La unión hace la fuerza".

"En su primer año, ya, la UGAB contaba con 866 asociados en su sede de El Cairo y Alejandría y con un capital de 27.000 dólares. En años sucesivos, se creó la bandera y el himno institucional".

"En 1912, tuvo su primer periódico, denominado

"Unión", cuya primera editorial fue escrita por el mismo Boghos Nubar".

"Sin embargo, ésta no fue la primera institución de esta naturaleza. La Unión General Armenia de Beneficencia tuvo organizaciones antecesoras. A pesar de ello, aquellas perecieron y sólo la UGAB sobrevivió y se fortificó en el transcurso de los años".

Luego, el Sr. Poladian analizó las causas por las cuales la UGAB se mantuvo mientras las otras organizaciones se perdieron. Señaló, entonces, entre otros, seis motivos principales. Primero, fue fundada sobre bases sólidas y firmes por hombres respetados y honorables. Segundo, dados sus claros y altruistas objetivos recibió ayuda y apoyo de todas partes del mundo. Tercero; mucho se debe a la grandeza y a la habilidad de sus dirigentes especialmente de sus presidentes. Cuarto; su éxito se debió, justamente, a sus objetivos: ayudar a todo aquel que lo necesitara; y, por sobre todas las cosas, lograr la supervivencia del ser armenio. Quinto: desde el mismo día de su creación, la UGAB tuvo el apoyo y contó con los auspicios de la Iglesia Armenia, en la

persona de todos los eclesiásticos y de sus Catolicós, desde S.S. Jrimian Hairig hasta S.S. Vazken I. Sexto; la realización de asambleas anuales mediante las cuales la UGAB presenta a todos sus asociados su situación económica y la memoria de todas las actividades realizadas."

Respecto del plano estrictamente personal, el Sr. Poladian expresó: "Hace veinticin-

co años que estoy al servicio de Parecordzagán. En todo este tiempo he vivido situaciones que me hacen sentir orgulloso de pertenecer a esta institución, que es para mí una de mis más preciados tesoros".

"Boghos Nubar dijo que la UGAB era UNA CASA DE CRISTAL, que refleja limpiamente todo lo que tiene en su interior. Los fundadores de esta institución quisieron que esto fuera así; esto continuó a lo largo de los años y es nuestro deseo que se mantenga de este modo".

Finalmente, el Sr. Poladian elogió la labor de la filial local que, desde hace unos años, se ha transformado en una de las más importantes del mundo e hizo votos para que las obras futuras sigan realizándose con el mismo espíritu. Por último, dijo: "Recuerden tres cosas: primero, tenemos una Patria a la debemos amar y respetar porque allí está nuestro corazón y nuestra alma. Segundo, hoy ya no somos un pueblo errante. La diáspora está establecida en diversos países que gentilmente nos abrieron sus brazos; por lo tanto, seamos buenos ciudadanos de los países en que vivimos."

Sean buenos argentinos pues sólo así serán buenos armenios. Tercero, no olvidemos nunca nuestros derechos, y mantengan siempre el gran sueño de la concreción de nuestra justa causa".

ԱՄԳ-ը՝ հայկական տար օճախ

ՍԵՐ ԱՊՈՒԵԱՆ (Կիսանց) Պատկար - Առևտրական ճիզ

ԱՆԻ ԱՊԱՐԵԱՆ (Կիսանց) Պատկար - Կենսաբանություն

ՎԱՀԿ ԳԱՅԵԱՆ (Իրան) Պատկար - Առևտրական ճիզ

ՎԱՀԷ ԶԱՀԷՏԵԱՆ (Կիսանց) Պատկար - Առևտրական ճիզ

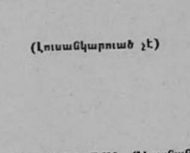
ՃՈՆԻ ԳԱՌՈՍԵԱՆ (Կիսանց) Պատկար - Առևտրական ճիզ

ՃՈՎԱԼԵՎ ԿԱՆՄԵԱՆ (Կիսանց) Պատկար - Առևտրական ճիզ

ԼԻՍԻ ԽԱՇՏՈՒՐԵԱՆ (Իրան) Պատկար - Ֆրանս, գրական ճիզ

ՎԱՆԷՄ ՄՈՍԵԱՆ (Կիսանց) Պատկար - Առևտրական ճիզ

ԱՐՏԱՍԵՄ ՄՈՍԵԱՆ (Կիսանց) Պատկար - Բնագիտություն

ԼՈՒՅԵՐ ՍՎԱՅԵԱՆ (Կիսանց) Պատկար - Քիմիա-գիտություն

ՀԱՆՐԻԷԹԱ ՕՍԳՕ (Իրան) Պատկար - Կրթություն

ԱՌՕ ԶԵՅՏՈՒՆԵԱՆ (Կիսանց) Պատկար - Առևտրական ճիզ

(Լուսանկարում չէ)

Նրանք եկել են հեռու քաղաքներ և հեռու քաղաքներ հեռու քաղաքներ, ծննդավայրի ու հարազատների թողած: Եկել են Սիրիայից, Պարսկաստանից, Լիբանանից, Թուրքիայից, Իրաքից, Ամերիկայի Միացյալ Նահանգներ՝ բարձրագույն կրթություն ստանալու համար: Կայտառ են առոյգ երիտասարդներ ու երիտասարդուհիներ են ու թեև կրում են արեւելեան տարբեր երկրների մշակույթի ազդեցությունը, բայց աչքի են ընկնում հայկականության ընդհանուր դրոշմով: Հայ ուսանողների այս համատեղ կրթությունը աւելի է դիրացնում ամերիկեան բարձրիկի մշակույթի իրացումը, թեթեւացնում է օտարության եւ հայրենակարոտության

ծանր գգացումները: Սա մի տեսակ տա՛հ հայկական օճախ է՝ իր հոգսերով եւ ուրախություններով, ինչպես նաեւ մտաւոր ու մարմնական կարողությունների լարումով ու մաքառումով: Հարկատր է ոչ միայն մասնագիտություն ձեռք բերել, այլեւ պահպանել հայոց ոգին, աւանդները, ուսանիլ հայ լեզուն, գրականությունը, մշակույթն ու պատմությունը: Իրա համար պետք է, որ մեր անցեալը, մեր ժողովրդի ստեղծագործական սիրահանքը, այն, ինչը մեր ազգային գոյատեւման պայմանն է եղել՝ մատուցուի նրանց: Մատուցուի ոչ միայն որպէս գիտություն կամ առարկայ, այլ իբրեւ ազգային քանա-

ԵՐԵՒԱՆԻ ՆՈՐ ԵՒ ԱՐԴԻԱԿ ՕԴԱԿԱՅԱՆԸ

Հասնի 2000 թուականին:

Երեւանի օդակայանը կը գտնուի Երեւան-Էջմիածին ճանապարհին վրայ: Ներկայիս օդապարծուող շէնքը շատ նեղ կու գայ ճամբորդներու օդապարծման եւ հանգիստին համար, իսկ Հայաստանի գրաստանի շէնքի կառուցման հետ շէնքի կառուցման գործընթացը կը յառաջանան յօշուարութիւններ կը յառաջանան օդակայանի շէնքին մէջ, որուն հետեւանքը կ'ըլլայ երկար սպասումը շէնքին ներս ճամբորդներուն, իսկ շէնքին դուրս՝ զանազան զիմառելիութեան սպասողներուն:

Նկատի ունենալով այս բոլորը, ինչպէս նաեւ Երեւանի ու Հայաստանի ընդլայնման ապագայ հեռանքները, «Հայպետնախագիծ» հիմնարկը նախագծած է, իսկ «Հիտ-րոէնկերկոլին» վարչութիւնը ձեռնարկած է օդակայանի ընդլայնման եւ արդիականացման ծրագիր մը, որ վերջնական ամբողջացումին պիտի

Օդակայանի նոր շէնքին ծին վրայ տեղադրուած յանրակարգ, որոնցմէ ամէն մէկը կարենայ սպասարկել միայն երկու Թ-ՌԻ-154 տիպի, կը (airbus) տիպի օդանաւի ժամուան ընթացքին իւր կամրջակէն ուղարկելով ըրողները, ընդհանուրը՝ 21 Այս մէկը իսկապէս որ ամէն կը գոհացնէ արդիական օդաբորոյնութեան լայն պահանջները յառաջիկայ 20 տարիները:

Երեւանի օդակայանի նախագծարարներն են Ս. Ի. Նը, Ա. Թարխանեանը, Ժ. Նը եւ Լ. Չերեքեանը:

ՅՈՎՍԷՓ ԱՄ

Լոնտոնահայ Կեանք

Հ. Բ. Ը. Մ. Ի Գրական Ասուկիսը

Հ.Բ.Ը.Մ.Ի գրական շրջանակի շորորդ հերթական հանդիպումը տեղի ունեցան Եր. 18 Մայիս 1981 երեկոյան Ժամը 8-ին, Հայ Տուն, Արեւմտահայերէնի եւ Արեւմտահայ Գրականութեան ապագան հիւրին շուրջ կարծիքներու ազատ փոխանակութեան մը համար:

Ասուկիսի վարիչ՝ Կարպիս Եսայեան, խորհրդակցութիւնը բացաւ Վ. Թէրեանի «Տաղ Հայերն Լեզուին» եւ «Լեզուն որով գրեցի» քերթումներուն ընթերցումով եւ սրտագործելու յայտնեց թէ մեր դեռահաս սերունդը որ հասակ կը գտնուի օտար այս ափերուն վրայ անհաղորդ պիտի մնար թէրեանի, վարուսանի, Սիամանթոյին եւ մեծ թիով սիրելի մեծութիւններու լեզուին քաղցրութեան եւ այդ լեզուով անուն ստեղծած գրականութեան գեղեցկութեան եւ թէ սփիւռքահայ ներկայ շատ տրուում իրադրութեան մէջ Արեւմտահայերէնը մահուան դատապարտուած էր եթէ այդ անարկու վճիռը բեկանելու միջոցները անմիջապէս չգտնուէին:

Հակառակ անոր որ վերջերս բիրտ ուժին ազդուութիւնը փառաբանող մեր նոր սերունդի կարգ մը ներկայացուցիչներու բերման մէջ «Հարապահպանումը» կը թուի աղարատած բառ մը ըլլալ, հաւաքուած էին հայ մշակույթով խանդավառ եւ մեր մեծաքան-

չին երկու ճիւղերն ալ ներկայացնող գրասէր բարեկամներ, եւ կարծիքներու շատ շահեկան փոխանակութեան մը ընթացքին քանի մը հիմնական հաստատումներ կատարուեցան:

Ամերիկահայ վաստակատր գեղանկարչուհի Վալա Սարգիս Խաչատուրեան մեկնելով իրեն ծանօթ Ամերիկահայ իրականութենէն, յայտնեց թէ՛ յարգելով հանդերձ հայապահպանումի ի խնդիր տարուած ջանքերը, այլապէս մի վտանգը այնքան ահաւոր էր եւ օտար մշակույթներու եւ բարբերու ազդեցութիւնը այնքան ճնշիչ՝ որ մեր համեստ թէն միշտ նուիրական ճիգերը դատապարտուած էին ձախողելու:

Երկարամեայ կրթական մշակ Յարութիւն Այվազեանը, ծածկելով իր յոռետեսութիւնը, շեշտեց անհրաժեշտութիւնը ամէնօրեայ հայկական վարժարաններուն, որոնք Արեւմտահայերէնի ուսուցման եւ զարգացման ամենէն ազդեցիկ վառարաններն էին:

Դշտուհի Տոտեան անդրադարձաւ հայ դպրոցի կողքին եւ անկէ առաջ հայկական կենցաղով, բարբերով եւ աւանդութիւններով հարազատ եւ շերտիկ հայ տունին բարերար ազդեցութեան եւ նպաստին:

Խաչիկ Փիլիկեան յայտարարեց որ ինք չէր բաժնէր ուրիշներու

յոռետեսութիւնը, տրուած ըլլալով որ լեզուին գրականութեան տեղատուութիւնը Արեւմտեան քաղաքակրթութեան մէջ ընդհանուր երեւոյթ էր եւ թէ լեզուն իր հաղորդակցութեան միջոց, տեղի տուած էր ձայնասփիւռին եւ հեռատեսիլին եւ թէ ընթերցանութեան շեշտը փոխադրուած էր դասական հասարակ զգացական գրականութեան վրայ եւ կերթար մինչեւ պոռնկագրութիւն: Գիտել տրուեցաւ որ, ընդունելով հանդերձ ճաշակի եւ սովորութիւններու վրայ գանգուածային հաղորդակցութեան միջոցներուն ունեցած ազդեցութիւնը, որեւէ վտանգ չէր սպառնար օրինակ՝ Անգլերէն, Ֆրանսերէն, Գերմաներէն լեզուներուն եւ առնցմով արտադրող գրականութեանց. մինչդեռ մեր պարագային, Ամերիկաներուն եւ Եւրոպայի մէջ ծնող եւ մեծող հազարաւոր հայ տղաք եւ աղջիկներ անհաղորդ էին եւ պիտի մնային Ա. Բ. Գ. ի հրաշքին: Այսօր արեւմտահայ վաւերական գրագետներու միջին տարիքը վաթսուհին կը մօտենար եւ մասի վրայ կը համրուէին երեսուցի շուրջ գրողները: Մեր գրականութեան ստեղծագործ ոյժը անհաւաքու էր վտանգին առջեւ կը գտնուէր եւ կարելի չէր չմտահոգուիլ:

Նուպար Տոտեան անդրադարձաւ Հայաստանեան ուղղագրութեամբ ստեղծուած երկուութեան եւ ընդունելով հանդերձ որ նոր ուղղագրութիւնը աւելի դիրամտաչելի էր իր գիտական մօտեցումին շնորհիւ, հարց դրաւ թէ կարելի չէր ստեղծուած այս վը-

նասակար բարդութիւնը լուծել եւ դարձեալ մէկ ուղղագրութիւն ունենալ:

Երիտասարդ ճարտարագէտ Վրէժ Մարտիրոսեան ջատագովեց գրական մէկ լեզուի գաղափարը այնպէս ինչպէս որ էր մեր փառաւոր անցեալին, ճարեկացիի եւ շնորհալիի օրերուն: Այս տեսակէտը առիթը ընծայեց անդրադառնալու մեր աշխարհաբարին երկու ճիւղերուն զարգացումի պատմական եւ աշխարհագրական պատմութեան:

Արեւելահայերէնի թունդ պաշտպան՝ Յովսէփ Յովսէփեան համակարծիք եղաւ երկու լեզուներու միացումի գաղափարին եւ թելադրեց մուրտեալ Արեւմտահայերէնը վերադառնալ Մայր Լեզուի՝ Արեւելահայերէնի գիրը: Վշտու սիրտով ըսաւ թէ արեւմտահայերէնը շեղած էինք ուղղափառ ճամբայէն եւ կորսնցուցած մեր պապերուն ճշգրիտ առողանութիւնն ու հնչումները: Արեւմտահայերէնը անմիջապէս ընդունեցինք մեր սխալները եւ թողութիւն խնդրեցինք մեր մեղանշումներուն համար, միեւնոյն ատեն դրուատելով արեւմտահայերէնի բառապաշարին ճիշտութիւնը եւ արտայայտութեան նրբութիւնը:

Երկու լեզուներուն միացման առաւելութիւններով խանդավառ խումբը առաջարկեց որ Հայերէնիք եւ Սփիւռքի մասնագետներու գործակցութեամբ կաճառ մը կազմուէր այս կենսական հարցով զբաղելու համար: Գիտել տրուեցաւ որ լեզուն իր բնական անմահ եւ բարեշրջման օրէքներուն կը հպատակէր եւ

միայն իրենց ցանկացած մտութիւնը, այլեւ սովորուած լրացումն են հայոց լեզուի միացութիւնը, ծանօթանալու գրականութեան, պատմութեան հայ մշակույթի տարբեր շրջաններէն:

Հայկական ոգու յարատեւում հայ ժողովրդի մշակույթի, բարձր աւանդների իմացութեան պահպանման մէջ է: Սա մէտք է լինի իւրաքանչիւր սանտի առաջնորդը թեպէտ ապրի ոչ հարազատ հողի վրայ:

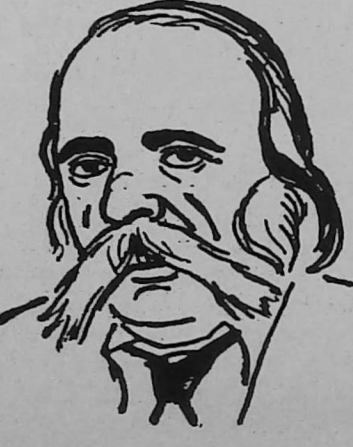
ՏՈՒԹՅՈՒՆ ԽՈՒՐՈՒՇԻ ԸՄՅՈՒՄ

Լոնտոն, 25-5-1981

ՈՒՆԱՆ ԿՆՆԱՆ ՄԱՍՈՒԼ

Չանկրոյի «Ժողովրդի օրաթերթի» հրատարակչի մասին վախճանը Սարոյանի վախճանը 72 տարեկանին, (Գալիֆորնիա) Սարոյանի հիւանդանոցում մահացել է: Պատմաբանները հետաքննելու համար Սարոյանի ֆիզիոնոմիան, ամ պատմաբանները կայուն կարծիքներ չեն կարողանում կարծիքներ արտահայտել, այնպիսի մեղքերը որ գիմք առաջարկում է: Երկ-րորդը համարում են անհիշատակ անհայտը և թատերական խաղերը անհիշատակ են համարում:

Երկու տարիներում ընթացքին այնքան բարեբաղուն էին մնում արտադրեց, որ բատերաֆնանդատները հազար կարող էին հետեւելու իր գործերուն: Ժամանակ մը, իրմէ չորս բատերախաղեր միաժամանակ կը ներկայացուէին բնմերու վրայ: Գրեց նաեւ մի քանի վէպեր, որոնցմէ «The Human Comedy» մը վերածուեցաւ ֆիլմի: Սկսեց գրողներուն կուտար հետեւեալ խորհուրդը: «Մի բաղադար խելացիօրէն գրել: Միմիայն գրէ: Եւ մի

ՈՒՆԱՆ ԿՆՆԱՆ ՄԱՍՈՒԼ

Չանկրոյի «Ժողովրդի օրաթերթի» հրատարակչի մասին վախճանը Սարոյանի վախճանը 72 տարեկանին, (Գալիֆորնիա) Սարոյանի հիւանդանոցում մահացել է: Պատմաբանները հետաքննելու համար Սարոյանի ֆիզիոնոմիան, ամ պատմաբանները կայուն կարծիքներ չեն կարողանում կարծիքներ արտահայտել, այնպիսի մեղքերը որ գիմք առաջարկում է: Երկ-րորդը համարում են անհիշատակ անհայտը և թատերական խաղերը անհիշատակ են համարում:

Չանկրոյի «Ժողովրդի օրաթերթի» հրատարակչի մասին վախճանը Սարոյանի վախճանը 72 տարեկանին, (Գալիֆորնիա) Սարոյանի հիւանդանոցում մահացել է: Պատմաբանները հետաքննելու համար Սարոյանի ֆիզիոնոմիան, ամ պատմաբանները կայուն կարծիքներ չեն կարողանում կարծիքներ արտահայտել, այնպիսի մեղքերը որ գիմք առաջարկում է: Երկ-րորդը համարում են անհիշատակ անհայտը և թատերական խաղերը անհիշատակ են համարում:

յուսար այս կամ այն ձևով գրել: Կարեւորը՝ միշտ գրելն է: Եւ այդ է ինչ որ ինքն ընտրեց իր յիսուն տարիներուն ընթացքին: Երեսուներկու տարեկան հասակին, արդէն երատարակած էր տասը գիրք (հինգ հարիւր պատմաբաններ մէկ վէպ), երկու շարժանկարային յօդուած, մէկ պարսկա-հնարեւելի թատերախաղ: Պատմի հասակին, ամ կը ցոյց տայր արդէն պատմողի իր ձեռքերը: Գրեցիները հետզհետէ սկսած իմանալ իր սիրամանկները.— 1918ին երկու անգամ շահեցաւ իր թաղին շուրջը վագելու մրցումը: շատ բարձր կադմիէ մը դէպի գետ ցատկելու մէջ առաջին համդիսացաւ: շահեցաւ Կիւկընհայմի ջրամբարը մագլցելու եւ անոր մէջ կատար մը նետելու մրցումը: հիմնեց եւ վարեց Henry-and-Willie լեռնային հողաշինարարական ընկերութիւնը: Սա ընկերութիւնը գործարար Սամ Ուոլֆին հովիտի ամենէն սրբաբաց հեռագրացրուիչը: Այս ընկերութիւնը մեծ մասը ամ օգտագործեց իր պատմաբաններուն մէջ, որոնք կը պատկերեցին համապատասխան կեանքի պարզ պատահարները:

ՆՈՒՆԱՆ ԿՆՆԱՆ ՄԱՍՈՒԼ

ՆՈՒՆԱՆ ԿՆՆԱՆ ՄԱՍՈՒԼ

Լիբանանահայ բնակիչը Եդիա Ամենամ Հայաստանի փաստակար ծառայեցներուն արուեստանոցին մէջ աւարտած է «Վազէ» շարժանկարը, նուիրուած՝ Ակարիչ Սլավա Պարոնեանի, եւ իր գործին:

«Վազէ» կը ներկայացնէ մեր անցեալի մշակոյթը եւ անոր ազդեցութիւնը մեր ժամանակներու վրայ: Իւրայատուկ կոչ մըն է պահելու դարերու խորքէն եկող հայ մշակոյթը եւ գայմ փոխանցելու գալիք սերունդներուն:

Եդիա Ամենամ, որ նաեւ շարժանկարի սեներոյին հեղինակն է, իր միտքերը հանդիսակամին հաղորդելու համար ընտրած է հանդարտ, պատմող ոճը, առանց ազդուածքի բարդ կառուցումներու:

Աւարտած է Երեսուներկու տարեկան Հիմնարկի բնագործարանը եւ մասնագիտացած՝ փաստակարներու արուեստանոցին մէջ:

Ակնարկ մը՝ Գերմանիոյ եւ Շուէտի Հայ Համայնքներուն

Ասցեալ շաբաթ հաճոյքն ունեցանք ընդունելու այցելութիւնը Գերմանիոյ նախկին Առաջ. ֆոն.՝ Գերլ. Տ. Արիս Եպս. Շիրվանեանի, որ զալով Գերմանիայէն արձակուողով կ'այցելէր Մոնթրէալ, ուրկէ անցնելու համար՝ Թորոնթօ եւ Լոս Անճելէս:

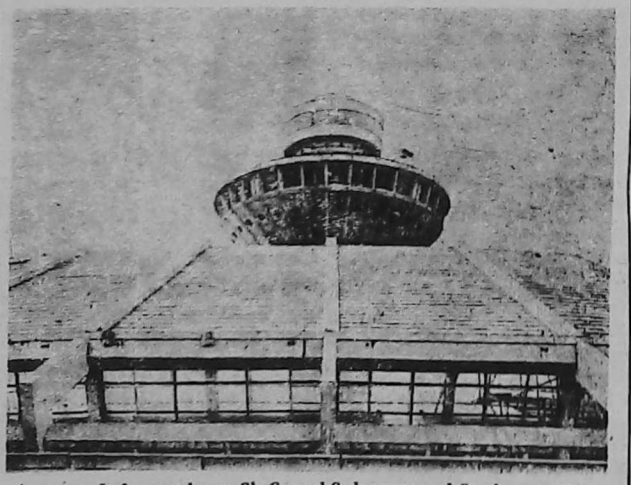
Սրբազան Հայրը որ ներկայիս էնուէմիք դոմով որոշ ժամանակէ մը ի վեր կը գտնուի Գերմանիա, օգտուելով իր այցելութենէն քաղցեցիք որոշ մանրամասնութիւններ տեղւոյն, ինչպէս նաեւ Շուէտի հայ համայնքներու կեանքէն: Ըստ Սրբազան Հօր տուած տեղեկութիւններուն, Արեւմտեան Գերմանիոյ մէջ, ներկայիս կ'ապրին մօտաւորապէս 8200 հայեր, որոնք զաղթած են զանազան երկրներէ, յատկապէս Թուրքիոյ զաւառներէն, Լիբանանէ եւ Իրանէ: Վերոյիշեալ թիւը կը բաժնուի զանազան թաղերու մէջ հետեւեալ կերպով՝ ՊԱՎԱՐԻՈՅ ՆԱՀԱՆԳ.՝ Միւնիխի մէջ մօտ 500, Նիւրնբերկի մէջ՝ 150, Աուսպուրկի՝ 50 եւ Թանհաուզէնի մէջ շուրջ՝ 100: ՊԱՏԵՆՎԻՒՐԻՅԵՆՊԵՐԿԻ ՆԱՀԱՆԳ.՝ Շթուտկարթ եւ

շրջակայք՝ 1000, Ֆորձայմ՝ 200, Բէլ՝ 200 եւ Կէօփինկէն՝ 250: ՀԵՎՍԵՆԻ ՆԱՀԱՆԳ.՝ Ֆրանքֆուրթ՝ 500, Հանաու՝ 1000, Հայնս եւ Հայտէլիկէրկ՝ 100: ՆՈՐԹ ՌԱՅՆՎԵՍԹՅԱԼ՝ Լէնի ՆԱՀԱՆԳ.՝ Բէլին՝ 1000, Տուրպուրկ՝ 300, Նոյմիտ՝ 200, Ջոյնիկէն եւ շրջակայք՝ 100 եւ Պոլսու եւ Տորթմունթ՝ 100:

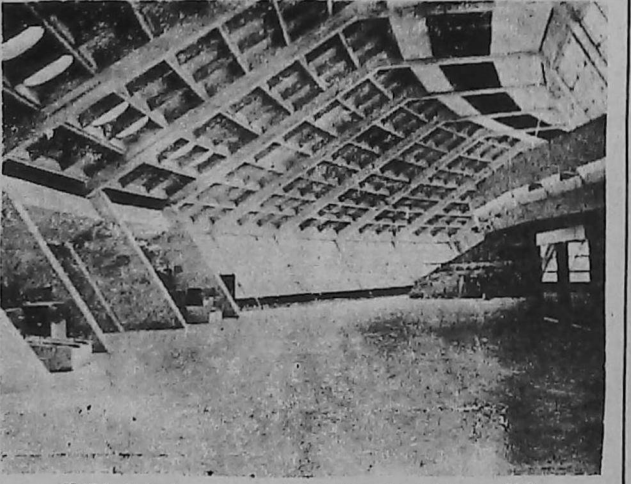
Պերլինի շրջանը՝ շուրջ՝ 500 հայեր: ՀԱՆՁԵՆԻ ՆԱՀԱՆԳ.՝ Համպուրկ՝ 500, եւ այլ վայրերու մէջ՝ 1000 հայեր: Գերմանիոյ հայ համայնքներուն մէջ ներկայիս կը պաշտօնավարեն՝ Գերլ. Տ. Արիս Եպս. Շիրվանեանէ զատ Հոգ. Վազգէն Մ. Վրդ. Թաղոյեան եւ Հոգ. Տ. Յակոբ Վրդ. Գրլընճեան:

Վիեննայի եւ շրջակայքի համար Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Վազգէն Ա. Ամենայն Հայոց Հայրապետի կարգադրութեամբ հիմնուած է Կեդրոնական Եւրոպայի Կաթողիկոսական Պատուիրակութիւնը մը իբրեւ Պատուիրակ ունենալով Հոգ. Տ. Մեքրոպ Մ. Վրդ. Գրիգորեանը: Իսկ Ջոյնիկէն համայնքին կը պաշտօնավարէ՝ Հոգ. Տ. Վրգէն Վրդ. Այգազեան:

Երեսուներկու տարեկանի տարեկանի տեսարանը

Հատուած մը օդակայանի նոր շէնքի արտաքին տեսարանէն:

Անկիւն մը կառուցող շէնքի ներքին տեսարանէն:

Փորձուկերէն թարգմանեց Ա. Գ.

Տորթ. Փրոֆ. Յակոբ Փամպուրեանի Դասախօսութիւնը

Փրոֆ. Յ. Փամպուրեանի դասախօսած պահուն

Հ.Բ.Ը.Միութեան կեդրոնական վարչութեան կողմէ Պ. Այրու ժամանած մեր գոյգ յարգարժան հիւրերէն Տորթ. Փրոֆ. Յ. Փամպուրեան, 1 Օգոստոսի շաբաթ օր Հ.Բ.Ը.Միութեան դասախօսութիւններու սրահին մէջ ունեցաւ ելոյթ հայաստանի մէջ մանկավարժական ու դաստիարարգական եւ ուսուցման եղանակներու եւ այդ մարզին մէջ Հայրենիքին արձանագրած յաջողութիւններու մասին: Այդ առթիւ ընդարձակ տեղեկութիւն տուաւ մանկամտութեան միջնաբարձրագոյն ուսում՝ հայ տղուն անցած զանազան բովերու շրջը, որոնք համաձայն ան յայտնեց թէ տարբ տարրուան պարտաւորիչ ուսման ենթակայ է աշակերտ մը: Այսինքն նախակրթարան մուտքի տարիք ընդունուած եօթէն մինչեւ տասնեօթ տարեկան, ուրկէ յետոյ կրկին համալսարանական շրջանը: Հայ տղան, բժախնորի ուշադրութեանը առարայ է,

կրթական նախարարութեան, ըսաւ Փրոֆ.ը, որ ստեղծած է բոլոր միջոցները դասի եւ դասէ դուրս, որպէսզի ան համաձայն իր ընդունակութիւններուն զարգանայ եւ օգտակար ըլլայ: Յարգելի դասախօսը, որ Մ. Նահանգներու կողմէ հոգեբանութեան մասնատր դասընթացքներ տալու համար ուղղարկուած էր Երեւանի համարսարանը, եւ որ մնացած էր ինն ամիս, իր խօսքերու աւարտին լուսարձակ պատկերասփռումով ներկայացուց դրուագներ, ծանրանալով մանկապարտէզ եւ նախակրթարաններու վրայ:

Դասախօսութեան ներկայ էին աչքառու թիով ուսուցիչներ որոնք քաղաքիս մէջ կը դասաւանդեն հայկական վարժարաններու մէջ:

Աւարտին, Փրոֆ.ը երկարօրէն պատասխանեց ներկաներու զանազան հարցումներուն:

ՄԱՀ՝ ՎԱՀԱՆ ՀՈՎԻԻԵԱՆԻ

Խոր կսկիծով կը գոծէր զարութիս ծանօթ ու սիրուած նկարիչ Վահան Հովիեանին մահը որ տեղի ունեցած է Յուլիսի 21ին յետ երկարատեւ հիւանդութեան: Ողբացեալ արուեստագէտին մասին մեր խօսքն ու տպարարութիւնները պիտի յայտնենք յաջոր-

դի, իբերու անձ մը որ արժանի է դարձած բովանդակ զաղութիս յարգանքին:

Մարտարապատ, այս տխուր առթիւ իր ցաակցութիւնները կը յատնէ իր այրիին, հարազատներուն, Հովիեան եւ Մարանկոզեան ընտանիքներուն:

Պրն. Անդրանիկ Փոլատեան

(Շար.Տոր Էջէն)

1857էն ի վեր կը գտնուի Հ.Բ.Ը. Միութեան ծառայութեան մէջ եւ վարած՝ պատասխանատու պաշտօններ:

Եղած է վարիչ-Քարտուղար Հ.Բ.Ը.Միութեան Ռակի Յոբելեանի կրթական եւ Մշակութային Յանձնախումբի,

վարիչ-Տնօրէն Միութեան Նիւ Եորքի Ռատիօ - Ժամի:

Անի քան 20 տարիէ ի վեր պատասխանատու խմբագիրն է Հ.Բ.Ը.Միութեան Յուշարար Միութիւն պաշտօնաթերթին, որ արտասահմանի ամենէն տարածուն հրատարակութիւնն է:

1971-79ին ատենապետը եղած է Թէքեան Մշակութային Միութեան Միացեալ Նահանգներու եւ Գանատայի կեդրոնական վարչութեան: Իր օրով Միութիւնը դարձած է մշակութային բարեխումբ եւ տակաւ ընդարձակուող կազմակերպութիւն մը, իր նախաձեռնութեան եւ յարատեւ ջանքերուն շնորհիւ համագրային շուքով տօնուեցաւ մեծանուն բանաստեղծ Վահան Թէքեանի Ծննդեան 100 ամեակը՝ ափիւնքի բոլոր հաշտատ կեդրոններու եւ Հայաստանի մէջ՝ պետական չափանիշով: Ինչ է որ գլխաւորեց այդ հանդիսատար առիթով Հայրենիք կատարուած ուխտագնացութիւնը, աւելի քան 30 հոգիներու մասնակցութեամբ,

յանուն Թէքեանի մարմիններուն ելոյթ ունեցաւ Երեւանի տօնակատարութեան ընթացքին, եւ ապա՝ դէպի Գահիրէի ուղեորութիւնը՝ յարգանքով խոնարհելու համար մեծ քերթողին շիրիմին առջեւ:

Պր. Փոլատեանի անունը սերտօրէն կապուած է հայկական տպագրութեան հետ. բացի ետեւում տարրուան իր խմբագրական վատակէն՝ իր յրացքին եւ նախաձեռնակ ոգիին կը պարտինք այսօր հայերէն լեզուով դարձատիպ օֆսէթ տպագրութիւնը, որ ներկայիս գործածական դարձած է բովանդակ սփիւնքի մէջ, Նիւ Եորքէն մինչեւ Աթենք, Լոս Անճելոսէն մինչեւ Պուէնոս Այրես: 1973ին Քրմփիկրաֆիք Ընկերութեան Վիմփիքըն, Մեսէչուսեց մօտ կատարուած այս իրազործումը նշանակալից անկիւնդարձ մը կը հանդիսանայ հայկական տիպ ու տառի պատմութեան մէջ: Տպագրական այս նոր դիրքութեան օգտուող առաջին հայերէն թերթը եղաւ Պոսդրնի ՊԱՅՔԱՐ Օրաթերթը:

Ան աշխատակցած է ՉԱԲԹՕՆՔԻ ԱՐԵՒԻ, Հայաստանաց Եկեղեցիին, ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԿՈՉՆԱԿԻՆ, եւն: Երկու շրջան 1954-55ին եւ 1989-1973ին

խմբագրած է ԳԵՐՄԱՆԱՅԻ Մարաշի Հայկց. Միութեան Պաշտօնաթերթին իբրեւ ազգային պարտականութիւն:

Պր. Փոլատեան հրատարակած է «Երիտեան Հայրենիք» տիր մեկագրութիւն հայերէն անգլերէն լեզուով եւ երկազգային «Պատմութիւն Արարկիոր Հայրենիք» ծառայուն երկը, շուրջ 1100 Նոյնպէս, ան խմբագրած եւ հրատարակած է արեւմտահայ արեւելահայ գրկանութեան 60թ դէմքերու հատընտիր թերթ արձակ եւ չափազանց 10 հատոր, անոնք լոյս տեսան Պէլրոյթի մէջ, 1950-54: Այս տարակութեան պատրաստման պատմութեանը, ընկառնական էջեր, խոհեր եւ գրքեր դէմքեր՝ որոնք քանի մը տարի կ'ըլլան:

Ներկայիս, իր հանրապարտատրութեանց առջին Պր. Փոլատեան իր ազատ մանակն ու կորովը վեհաճանաչուող լեզուով եւ մեծանուն քանակաւ տեղծ ՎԱՀԱՆ ԹԵՔԵԱՆԻ Ծննդեան 100 ամեակին առթիւ կողմէ նախաձեռնուած յրախնական հրատարակութեան շարքին, 6 հատորէ բաղկացած որոնցմէ երկուք տպագրութեան մէջ են հիմա, եւ հրապարակուած տի ելլեն Սեպտեմբերի ընթացքին:

ՊԱՐՈՒՅՐ ՍԵՎԱԿ

ՄԵԾ ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԻ ՀՈԳԻՆ ԶԵՂՈՒՄԸ

Ես հպարտ եմ իմ ճյուղերով ու ապագայով
Բայց առավել՝ իմ արմատով
Եվ իմ բնի վաղեմութեամբ.
Ժողովրդիս ծերունական
Խիստ բնական
խոհեմությամբ,
Բայց ավելի՝
Նոր շիվերի
դալարությամբ—
Նրա ջանքի որդիներից հենց լավերի
խելաւորությամբ...

Ախ, իմ հայրենիք...
Դու՝
Հազարամյա իմ ազգան՝ ինը,
Ես—
այնպէ՛ս ապրել կարողանայի,
Որ ինձ ազգանուն բաշխելուդ համար
Դու երբևիցե անհարմար չզգաս...
Ապրելու կեսն էլ պատվով մեռնելն է:
Ախ, երանի՛ թէ ես այնպէ՛ս մեռնեմ,
Որ դու... ինձ սգաս:

ORTOPEDIA
OB

Bartamian S. A
PRESENTA SU LINEA COMPLETA DE PIE RECTOR

- Plantillas Correctoras
- Articulos Ortopédicos y Taloneras
- Deportivo: con plantilla incorporada para la continuidad del Tratamiento
- Preventivo con arco incorporado para la Correcta formación del Pie
- Para usar con plantillas: Contra Fuerte Elevado, Rígido, con taco de Thomas

30%
Dis. a otros
países

Precio indicativo \$65.000

BELGRANO 1699 - T.E. 45-5213

ESTUDIO JURIDICO
DR. BAUTISTA KUYUMDJIAN
Tucumán 1438. Piso 7.
Tel: 40-6809/7112, 49-7049

SUIZO ARGENTINA
COMPAÑIA DE SEGUROS S.A.
Florida 537 P.22 1005 Cap. Fed.